

from [Gazet van Jette - winter 2023-2024](#) by [Essegem](#)

from ['Gazet van Jette - winter 2023-2024'](#)

Hoe maakt u het, Mohanad?

Op zondag 21 januari nodigt theatermaker Mohanad Mukhtar vijftig kinderen en hun ouders uit om naar zijn voorstelling Sinbad te komen kijken.

“Ik ben blij. Ik heb Sinbad intussen al 88 keer gespeeld. Het is het eerste toneelstuk dat ik in België maakte. Toen ik hier pas was, kon ik niks doen. De taal was nog onbekend en de cultuur ook. Ik werkte wel als acteur, en stond model voor de academie... Maar zelf iets maken... Het idee voor Sinbad bestaat al heel lang, alleen was het nog te moeilijk om in een andere taal te schrijven. Ik heb wel hulp gevraagd aan vrienden, maar mijn idee kwam nooit duidelijk op papier. Pas vier jaar geleden voelde ik dat mijn Nederlands goed genoeg was om het terug op te pikken. Maar het bleef moeilijk om aansluiting te vinden met het theaternetwerk hier.”

“Ik was ook in Irak theatermaker en daar was het veel simpeler. Als ik iets gedaan wou krijgen, moest ik gewoon bellen. Ik ben begonnen acteren toen ik 10 jaar was. Ik speelde mee in een televisieserie. Later ben ik theater gaan studeren, aan het instituut voor schone kunsten van Bagdad. Vanaf mijn veertiende waren mijn dagen goed gevuld: 's ochtends kindertheater, 's namiddags radio en 's avonds volkstheater. En tussendoor films draaien of op tournee. In 2011 speelde ik een voorstelling op een festival in Nador, in Marokko. Iemand uit de jury van het festival van Avignon nodigde me uit om ermee naar Frankrijk te komen. Ik nam dat niet serieus, geloofde niet dat het zou lukken. Iemand uit Irak een visum geven? Maar het is toch gelukt!”

“Het plan was twee maanden in Frankrijk te blijven, maar via een vriend kwam ik in België terecht en hier ben ik gebleven. Wel lang in een moeilijke situatie, waardoor ik niet klaar was om zelf iets te maken. Er was geen plaats in mijn hoofd. In 2016 ben ik dan toch begonnen om Sinbad op papier te zetten, maar het bleef een lastig proces. Tot Mestizo Arts Platform me in contact bracht met Greet Vissers, van KunstZ. Ik was wat wantrouwig in het begin, omdat ze vooral podiumkansen willen geven aan mensen van buitenlandse origine. Ik wou net samenwerken met Belgische mensen, met iemand uit de cultuur hier, die een andere blik heeft op de dingen dan ik, die uit de Arabische cultuur kom. Maar in een gesprek heeft Greet me overtuigd. Zij heeft me gecoacht en de technische productie in handen genomen. En Thassos nam de spreiding op zich. Intussen speelde ik de voorstelling al meer dan tachtig keer. Ook in Tunesië, Marokko en Irak, waar ik ze in het Arabisch speel. Ik wil ook graag een Engelse versie maken, om in Amerika te spelen, voor mijn nichtjes daar.”

“Sinbad gaat over een asielkind, gevlucht uit zijn land, zonder papa of mama. Het is zijn verjaardag, dus hij zoekt mensen om dat te vieren. En om hem te leren wat een verjaardagsfeest is. Want door de oorlog is in Irak een verjaardag vieren niet zo belangrijk. Elke dag dat je in leven blijft, is een feest. Mensen die in een oorlogssituatie leven genieten meer. Of nee, ze lachen meer. Ze moeten wel, want anders is het te zwaar. Vooral kinderen kunnen dat heel goed. Op het eind van de voorstelling vraag ik de kinderen om iets te schrijven voor mij. Iets moois, over vriendschap, over familie of over de voorstelling. Het briefje van een weesmeisje uit Marokko heeft me zelfs aan het huilen gebracht. Ze schrijft: ‘Bedankt, ik heb iets heel belangrijks geleerd vandaag. Mensen kunnen een mooi leven maken. Ook zonder ouders.’”

Interview: Inke Ramaekers - Foto: Karolina Maruszak

<https://issuu.com/articles/41074997>